

Христос се вазнесе!

Тај дивни празник јуче прослависмо, а данас поново славље. Данас прослављамо великог угодника Божијега, Светог Оца нашег Николаја, архиепископа Мириликијског чудотворца, кога многи и многи у нашем роду славе, и који се слави по целој земаљској кугли, где год се име Христово проповеда, тамо се и поштује и Свети Отац наш Николај. Чиме је Свети Николај заслужио браћо и сестре, да се слави свечано два пута у години, онај у децембру и овај сада у мају? И још да се слави свакога четвртка у току целе године. Јер је четвртак посвећен дан Светим Апостолима, и Светом Оцу Николају. Он је то заслужио браћо и сестре, својим животом, својим радом, својом ревношћу за истину и правду Божију. Он је био образац „правило вере и образ кротости и смирења“. Његова вера је била непоколебљива, његово смирење је било бескрајно, али је он најпознатији као милостиви и чудотворац. Јер је он милосрђем својим, помагањем сиротиње, и осталим невољницима, нарочито путницима на води, на мору, на броду, он је помагао и призива се у помоћ у свакој тој невољи. У Грчком народу постоји једно предање браћо и сестре, које говори како је дошло до тога да се Свети Николај слави толико пута у току године. Свакога четвртка и још два велика празника његова. Предање овако каже. Кад су Свечи Божији одређивали кад ће коме да буде његов празник, и сабрали се сви и чекају да почне разговор и одређивање. Али хвали им један. Хвали Свети Никола. Он није стигао на скуп. Чекали, мало се нервирани, ако се може рећи за Светитеље Божије. Један од присутних је негодовао, говорећи: „Какав је то начин? Где је он закаснио, што је закаснио, ми га сви чекамо.“ Дакле, била је атмосфера усијана. У том када су већ били губили наду, упада Свети Николај међу њих, са њега цури вода, он долази, и питају га, не питају ништа видели су, а он каже: „Браћо, опростите! Био један бродолом па сам спасавао морепловце.“ И тако вода са њега све цури. И тада сви Светитељи Божији укоре онога који га је критиковао, то је био Свети Јован Касијан, и кажу онда: „Пошто је Свети Николај толико добра чинио,

има да се слави два пута у години и да добије свој дан, сваке седмице.“ А тога Јована Касијана који се бунио, њему су дали да се слави 29. Фебруара. Значи једном у четири године. Да, то је предање, поучно је, али показује какву је заиста врлину имао Свети Николај. Он је био испуњен свим врлинама, али ето то је оно што га је посебно одликовало и што се њему у славу приписује.

Он је био и ревнитељ за веру Православну. На Првом васељенском Сабору, када се расправљало и дискутовало против јеретика Арија, сви су Оци говорили и убеђивали јеретика да се врати на праву веру, он је био упоран. Тако да је изазвао Светог Николу да га је ошамарио. Свети Владика знао је дакле и да удари шамар оном јеретику, а сваки јеретик је непријатељ Божији. И онда пошто је то забрањено по Канонима да Епископ било кога бије, Оци се разговарају и казне Светог Николу. Да му одузму Архијерејски чин. Да му скину омофор, да му скину митру, да га дакле рашчине. И те ноћи у сну, јави се Господ и Света Богородица неколицини тих саборских Отаца. И Свети Никола је у сну био. Са једне стране Господ, са друге стране Богородица који враћају Светом Николи његове знаке Архијерејства. И онда је Сабор видео да је Свети Никола то учинио, не из мржње, не из злобе, него из превелике ревности за истину Божију. И тако је Свети Никола наставио да врши своју Архијерејску службу, да слави Бога и прославља, да чува веру Православну, и брине о спасењу душа многих Хришћана. Ето то је тај дивни Светитељ коме је и овај храм посвећен, кога слави ктитор овога храма брат Милоје Стевановић, коме је крсна слава, и многи у нашем роду. И данас ово је слава овога манастира. Манастира који је пре три године освећен на данашњи дан, и који је хвала Богу наставио да врши своју мисију, у нашем благочестивом народу. Да сви они који осећају за помоћ Божију, за милост Светог Николаја, долазећи овде у овај храм, молите се Богу и Свецу Божијем, сигурно је да неће бити посрамљени, него да ће добити ону помоћ за коју се буду молили.